

ДЕРЖАВНА МИТНА СЛУЖБА УКРАЇНИ (Держмитслужба)

вул. Дегтярівська, 11-Г, м. Київ, 04119, тел.: (044) 481 18 65, (044) 481 20 42, (044) 481 19 58
E-mail: post@customs.gov.ua; Код ЄДРПОУ 43115923

_____. № _____

Про розгляд скарги

РІШЕННЯ про розгляд скарги ТОВ _____

Державна митна служба України розглянула скаргу ТОВ _____ на картку відмови _____ митниці в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення _____ та щодо направлення сертифікату з перевезення товару EUR.1 _____ на перевірку до уповноважених органів Королівства Іспанії, і повідомляє таке.

Відповідно до статті 6 та частини другої статті 19 Конституції України органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України. Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Аналогічні норми зазначені в пункті 1 частини першої статті 8 Закону України від 10 грудня 2015 року № 889-VIII «Про державну службу».

Завдання, функції, повноваження митних органів визначені Митним кодексом України (далі – Кодекс), Положенням про Державну митну службу України, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 06 березня 2019 року № 227, та іншими нормативно-правовими актами.

Згідно з пунктом 2 Положення № 227 Держмитслужба у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, актами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Відповідно до статті 318 Кодексу митному контролю підлягають усі товари, транспортні засоби комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України. При цьому, митний контроль здійснюється виключно митними органами відповідно до Кодексу та інших законів України (частина друга статті 318 Кодексу).

Митний контроль, відповідно до пункту 24 частини першої статті 4 Кодексу, являє собою сукупність заходів, що здійснюються з метою забезпечення додержання норм Кодексу, законів та інших нормативно-правових актів з питань державної митної справи, міжнародних договорів України, укладених у встановленому законом порядку.

Відповідно до пункту 23 частини першої цієї ж статті, митне оформлення – виконання митних формальностей, необхідних для випуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Разом з тим, митні формальності – сукупність дій, що підлягають виконанню відповідними особами і митними органами з метою дотримання вимог законодавства України з питань державної митної справи (пункт 29 частини першої статті 4 Кодексу).

Згідно із статтею 246 Кодексу, метою митного оформлення є забезпечення дотримання встановленого законодавством України порядку переміщення товарів, транспортних засобів комерційного призначення через митний кордон України, а також забезпечення статистичного обліку ввезення на митну територію України, вивезення за її межі та транзиту через її території товарів. Порядок виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику та затверджено наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 631 (zareєстровано у Міністерстві юстиції України 10.08.2012 за № 1360/21672).

Митне оформлення розпочинається з моменту подання митному органу декларантом або уповноваженою ним особою митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання митним органом від декларанта або уповноваженої ним особи електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію (частина перша статті 248 Кодексу).

Відповідно до статті 257 Кодексу декларування здійснюється шляхом з'явлення за встановленою формою (письмовою, усною, шляхом вчинення дій) точних відомостей про товари, мету їх переміщення через митний кордон України, а також відомостей, необхідних для здійснення їх митного контролю

та митного оформлення. При застосуванні письмової форми декларування можуть використовуватися як електронні документи, так і документи на паперовому носії. Електронне декларування здійснюється з використанням електронної митної декларації, засвідченої електронним цифровим підписом, та інших електронних документів або їх реквізитів у встановлених законом випадках. Умови та порядок декларування, перелік відомостей, необхідних для здійснення митного контролю та митного оформлення, визначаються МК України.

Положення про митні декларації та форми цих декларацій затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 450 «Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій».

Порядок заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 651 (zareestrovano y Ministerstvi yustitsii Ukraini 14.08.2012 za № 1372/21684).

Відповідно до статті 334 Кодексу митні органи вимагають від осіб, які переміщують товари, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон України чи провадять діяльність, контроль за якою покладено на митні органи, тільки ті документи та відомості, які необхідні для здійснення контролю та встановлені Кодексом. А особи, які здійснюють переміщення товарів через митний кордон України, зобов'язані надавати митним органам такі документи та відомості, необхідні для здійснення контролю, в усній, письмовій та/або електронній формі (частина друга статті 334 Кодексу).

Статтею 335 Кодексу передбачено перелік документів та відомостей, які необхідні для митного контролю.

Відповідно до частини першої статті 320 Кодексу форми та обсяги митного контролю обираються:

- 1) посадовими особами митних органів на підставі результатів застосування системи управління ризиками; та/або
- 2) автоматизованою системою управління ризиками.

Не допускається визначення форм та обсягів митного контролю іншими органами державної влади, а також участь їх посадових осіб у здійсненні митного контролю.

Під ризиком, відповідно до частини першої статті 361 Кодексу, розуміється ймовірність недотримання вимог законодавства України з питань митної справи. Митні органи застосовують систему управління ризиками для визначення товарів, транспортних засобів, документів і осіб, які підлягають митному контролю, форм митного контролю, що застосовуються до таких товарів, транспортних засобів, документів і осіб, а також обсягу митного контролю (частина друга статті 361 Кодексу).

██████████ представником декларанта ТОВ ██████████ до митного оформлення подано електронну митну декларацію на вантаж – вентилятори відцентрові та осьові для систем вентиляції потужність не більше як 125 Вт, вентилятори осьові для систем вентиляції потужність більше як 125Вт, вентилятори відцентрові для систем вентиляції потужність більше як 125Вт, запасні частини, аксесуари та комплектуючі до вентиляторів, що надійшов на адресу ТОВ ██████████

██████████ відповідно до зовнішньоекономічного контракту ██████████, інвойсу від ██████████ Дану митну декларацію в АСМО «Інспектор» зареєстровано за ██████████

Згідно з частиною першою статті 266 Кодексу декларант зобов'язаний здійснити декларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення відповідно до порядку, встановленого Митним кодексом України, надати митному органу передбачені законодавством документи і відомості, необхідні для виконання митних формальностей, у випадках, визначених Митним кодексом України та Податковим кодексом України, сплатити митні платежі або забезпечити їх сплату відповідно до розділу Х Митного кодексу України.

Відповідно до пункту 4 статті 320 Кодексу форми та обсяги митного контролю, є обов'язковими для виконання посадовими особами митних органів.

Прийняття цими посадовими особами рішення щодо нездійснення митного контролю у зазначених формах не допускається.

За результатами виконання форм митного контролю, визначених автоматизованою системою управління ризиків, ██████████ митницею прийнято рішення про відмову у митному оформленні (картка відмови № ██████████) з таких причин:

«Неможливість завершення митного оформлення у зв'язку із невірним заповненням гр.31 ЕМД ч.2. невірно зазначено пакування, в графі 31.2, а саме не зазначено що товар запакований в картонні коробки та замотаний в ПЕ плівку. Порухення вимог Порядку заповнення митних декларацій на бланку єдиного адміністративного документа, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 30.05.2012 № 651, постанови Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 № 450 «Питання, пов'язані із застосуванням митних декларацій», наказу Міністерства фінансів від 30.05.2012 № 631 «Про затвердження Порядку виконання митних формальностей при здійсненні митного оформлення товарів із застосуванням митної декларації на бланку єдиного адміністративного документа» порушено умови декларування, передбачені пунктами 1, 8 статті 257 Митного кодексу України. Відповідно до наказу Мінфіну від 24.05.2012 № 599 «Затвердження форм митної вартості та правила її заповнення». Порядок оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів здійснюється відповідно до гл.4 МКУ».

представником декларанта ТОВ [REDACTED]
[REDACTED] подано до митного оформлення митну декларацію, яку зареєстровано в АСМО «Інспектор» за № [REDACTED]

Після здійснення усіх необхідних митних процедур митне оформлення товарів за митною декларацією завершено.

Враховуючи викладене, відповідно до пункту 3 частини першої статті 26⁵ Митного кодексу України, Державна митна служба України вирішила залишити скаргу ТОВ [REDACTED] за [REDACTED] та картку відмови Львівської митниці в прийнятті митної декларації, митному оформленні випуску чи пропуску товарів, транспортних засобів комерційного призначення № [REDACTED] без задоволення.

Відповідно до частини третьої статті 26⁵ Митного кодексу України особа, яка подала скаргу, у разі її незгоди з прийнятим рішенням має право його оскаржити у судовому порядку.

Додатково інформуємо, що Держмитслужба 10 червня 2025 року відповідно до статей 33 та 34 Доповнення I Регіональної конвенції про пан-євро-середземноморські преференційні правила походження направила сертифікат з перевезення товарів EUR.1 № [REDACTED] на адресу уповноваженого митного органу [REDACTED] для перевірки його достовірності та правильності інформації, наведеної в цьому документі.

[REDACTED]

[REDACTED]